

КОРОТКІ ПОВІДОМЛЕННЯ

УДК 517.925.46

В. Ю. Слюсарчук (Нац. ун-т водн. госп-ва та природокористування, Рівне)

ПОСИЛЕННЯ ТЕОРЕМИ КНЕЗЕРА ПРО НУЛІ РОЗВ'ЯЗКІВ РІВНЯННЯ $u'' + q(t)u = 0$ З ВИКОРИСТАННЯМ ОДНОГО ФУНКЦІОНАЛЬНОГО РІВНЯННЯ

We present conditions under which a linear homogeneous second-order equation is nonoscillatory on the semiaxis and also conditions under which its solutions have infinitely many zeros.

Приведені умови, при яких лінійне однорідне рівняння другого порядку є неосцилляторним на полуосі, а також умови, при яких його розв'язки мають нескінченну кількість нулів.

1. Постановка основної задачі. Встановимо умови коливності розв'язків лінійного диференціального рівняння

$$u'' + q(t)u = 0, \quad (1)$$

де $q: [1, +\infty) \rightarrow \mathbb{R}$ — неперервна функція.

Ця задача — об'єкт дослідження багатьох математиків (див. [1 – 12]).

Розглянемо один підхід до дослідження рівняння (1), що дозволить іншим способом посилити теорему Кнезера про нулі рівняння (1) (перший варіант наведено автором в [10]) та отримати результати про одне важливе для (1) функціональне рівняння та його розв'язки.

Спочатку виконаємо заміну змінних t та u в рівнянні (1).

Вважатимемо, що

$$t = e^s + 1 - e \quad \text{i} \quad u(t) = \omega(s)z(s), \quad (2)$$

де $\omega(s)$ і $z(s)$ — двічі неперервно диференційовні на $[1, +\infty)$ функції.

Використовуючи правила диференціювання функцій [13], отримуємо

$$\begin{aligned} \frac{du}{dt} &= \frac{du}{ds} \frac{ds}{dt} = \left(\frac{d\omega}{ds} z + \omega \frac{dz}{ds} \right) e^{-s}, \\ \frac{d^2u}{dt^2} &= \frac{d}{ds} \left(\frac{du}{dt} \right) \frac{ds}{dt} = \frac{d}{ds} \left(\left(\frac{d\omega}{ds} z + \omega \frac{dz}{ds} \right) e^{-s} \right) \frac{ds}{dt} = \end{aligned}$$

$$\begin{aligned}
&= \left(-\left(\frac{d\omega}{ds} z + \omega \frac{dz}{ds} \right) e^{-s} + \left(\frac{d^2\omega}{ds^2} z + 2 \frac{d\omega}{ds} \frac{dz}{ds} + \omega \frac{d^2z}{ds^2} \right) e^{-s} \right) e^{-s} = \\
&= \left(\left(\omega \frac{d^2z}{ds^2} + 2 \frac{d\omega}{ds} \frac{dz}{ds} + \frac{d^2\omega}{ds^2} z \right) - \left(\omega \frac{dz}{ds} + \frac{d\omega}{ds} z \right) \right) e^{-2s}. \quad (3)
\end{aligned}$$

Завдяки (2) і (3) рівняння (1) матиме вигляд

$$e^{-2s} \left(\omega \frac{d^2z}{ds^2} + \left(2 \frac{d\omega}{ds} - \omega \right) \frac{dz}{ds} + \left(\frac{d^2\omega}{ds^2} - \frac{d\omega}{ds} \right) z \right) + q(e^s + 1 - e) \omega z = 0. \quad (4)$$

Далі виберемо функцію $\omega(s)$ так, щоб $2 \frac{d\omega}{ds} - \omega \equiv 0$ і $\omega(1) = 1$. Ці умови, очевидно, задовольняє функція

$$\omega = e^{(s-1)/2}. \quad (5)$$

Оскільки

$$\frac{d^2\omega}{ds^2} - \frac{d\omega}{ds} = -\frac{1}{4} e^{(s-1)/2},$$

то рівняння (4) рівносильне рівнянню

$$\frac{d^2z}{ds^2} + \left(e^{2s} q(e^s + 1 - e) - \frac{1}{4} \right) z = 0. \quad (6)$$

Отже, якщо виконати в рівнянні (1) заміну змінних t та u згідно з (2) і (5), то прийдемо до рівняння (6), що аналогічне (1).

Тепер уточнимо основну мету цієї статті.

У подальшому з'ясуємо, який вигляд повинна мати функція $q(t)$ в рівнянні (1), щоб при розглянутих вище замінах змінних t та u диференціальне рівняння (6) збігалося з вихідним рівнянням (1), і дослідимо це рівняння при такому q на предмет коливності розв'язків. Очевидно, що функція $q(t)$, що нас цікавить, повинна бути розв'язком функціонального рівняння

$$x(t) = e^{2t} x(e^t + 1 - e) - \frac{1}{4}, \quad t \geq 1. \quad (7)$$

2. Дослідження функціонального рівняння (7). Розглянемо функції

$$v_0(t) = \frac{t-1+e}{e}, \quad v_n(t) = \frac{\ln(ev_{n-1}(t))-1+e}{e}, \quad n \geq 1,$$

$$Q_k(t) = \prod_{n=0}^k v_n(t), \quad k \geq 0,$$

що визначені і неперервні на $[1, +\infty)$.

Теорема 1. *Функціональне рівняння (7) має єдиний неперервний на $[1, +\infty)$ розв'язок $K = K(t)$, що зображується у вигляді*

$$K(t) = \sum_{n=1}^{+\infty} \frac{1}{4e^{2n}(Q_{n-1}(t))^2}. \quad (8)$$

Доведення. Використаємо нову змінну

$$\tau = e^t + 1 - e.$$

Тоді функціональне рівняння (7) набере вигляду

$$x(\tau) = \frac{1}{4(\tau - 1 + e)^2} + \frac{1}{(\tau - 1 + e)^2} x(\ln(\tau - 1 + e)), \quad \tau \geq 1. \quad (9)$$

Оскільки для всіх $\tau \geq 1$

$$\frac{1}{(\tau - 1 + e)^2} \leq \frac{1}{e^2} < 1,$$

то в банаховому просторі $C_b([1, +\infty), \mathbb{R})$ неперервних і обмежених функцій $x: [1, +\infty) \rightarrow \mathbb{R}$ з нормою $\|x\|_{C_b([1, +\infty), \mathbb{R})} = \sup_{\tau \geq 1} |x(\tau)|$ лінійний оператор

$$(Ax)(\tau) = \frac{1}{4(\tau - 1 + e)^2} + \frac{1}{(\tau - 1 + e)^2} x(\ln(\tau - 1 + e)), \quad \tau \geq 1,$$

є стискаючим. Тому у просторі $C_b([1, +\infty), \mathbb{R})$ цей оператор має єдину нерухому точку (позначимо її через $K = K(t)$), а функціональне рівняння (9) — єдиний розв'язок $K \in C_b([1, +\infty), \mathbb{R})$. Легко перевірити, що

$$\begin{aligned} K(t) &= \frac{1}{4(t - 1 + e)^2} + \frac{1}{4(t - 1 + e)^2(\ln(t - 1 + e) - 1 + e)^2} + \dots \\ &\dots + \frac{1}{4e^{2n}(Q_{n-1}(t))^2} + \dots, \end{aligned}$$

тобто спрощується рівність (8). Зазначимо, що сума функціонального ряду в правій частині попереднього співвідношення є неперервною на $[1, +\infty)$ функцією, оскільки члени цього ряду неперервні на $[1, +\infty)$ і цей ряд мажорується на $[1, +\infty)$ числовим рядом

$$\frac{1}{4e^2} + \frac{1}{4e^4} + \dots + \frac{1}{4e^{2n}} + \dots$$

Покажемо, що рівняння (7) не може мати необмежений неперервний на $[1, +\infty)$ розв'язок. Позначимо через $v(t)$ довільний неперервний розв'язок цього рівняння і, отже, рівняння (9). Оскільки

$$\ln(\tau - 1 + e) \leq \tau,$$

$$\frac{1}{4(\tau - 1 + e)^2} \leq \frac{1}{4e^2}$$

i

$$\frac{1}{(\tau - 1 + e)^2} \leq \frac{1}{e^2} < 1$$

для всіх $\tau \geq 1$, то завдяки (9) для кожного числа $T \geq 1$ виконується нерівність

$$\max_{1 \leq \tau \leq T} |v(\tau)| \leq \frac{1}{4e^2} + \frac{1}{e^2} \max_{1 \leq \tau \leq T} |v(\tau)|.$$

Звідси випливає, що

$$\max_{1 \leq \tau \leq T} |v(\tau)| \leq \frac{\frac{1}{4e^2}}{1 - \frac{1}{e^2}} = \frac{1}{4(e^2 - 1)}, \quad T \geq 1.$$

Отже, кожний неперервний розв'язок рівняння (7) є елементом простору $C_b([1, +\infty), \mathbb{R})$.

Теорему 1 доведено.

3. Зв'язок між розв'язками рівнянь (1) і (6) у випадку $q(t) = K(t)$. Завдяки дослідженням, викладеним у п. 1, функціям (2), (5) та тотожності

$$K(t) \equiv e^{2t} K(e^t + 1 - e) - \frac{1}{4}$$

правильним є наступне твердження.

Теорема 2. Якщо функція $z = z(t)$ є розв'язком диференціального рівняння

$$y'' + K(t)y = 0, \quad (10)$$

то розв'язком цього рівняння також є функція

$$u(t) = \sqrt{v_0(t)} z(\ln(t - 1 + e)).$$

4. Неколивність розв'язків рівняння (10). Спочатку покажемо, що правильним є наступне твердження.

Теорема 3. Існує єдиний розв'язок рівняння (10), для якого $z(1) = 1$ і

$$z(t) = \sqrt{v_0(t)} z(\ln(t - 1 + e)), \quad t \geq 1. \quad (11)$$

Доведення. Нехай $z = z(t)$ — розв'язок рівняння (10), що задовольняє умову $z(1) = 1$ (таких розв'язків є нескінченно багато). Тоді за теоремою 2 функція

$$u(t) = \sqrt{\frac{t - 1 + e}{e}} z(\ln(t - 1 + e))$$

також є розв'язком рівняння (10) і $u(1) = 1$. Виберемо розв'язок z цього рівняння так, щоб

$$u'(1) = z'(1). \quad (12)$$

Оскільки

$$u'(t) = \frac{1}{2\sqrt{e}\sqrt{t-1+e}}(z(\ln(t-1+e)) + 2z'(\ln(t-1+e))), \quad t \geq 1,$$

то

$$u'(1) = \frac{1}{2e}(1 + 2z'(1)).$$

На підставі (12)

$$z'(1) = \frac{1}{2e}(1 + 2z'(1)).$$

Звідси отримуємо

$$z'(1) = \frac{1}{2(e-1)}.$$

Отже, існує єдиний розв'язок z рівняння (10), для якого

$$z(1) = 1 \quad \text{i} \quad z'(1) = u'(1).$$

Оскільки рівняння (10) має єдиний розв'язок y , що задовольняє початкові умови

$$y(1) = 1 \quad \text{i} \quad y'(1) = \frac{1}{2(e-1)},$$

а розв'язки z і y рівняння (10) також задовольняють ці умови, то виконується співвідношення (11).

Теорему 3 доведено.

Теорема 4. Функція $z = z(t)$, що задовольняє умови теореми 3, додатна на $[1, +\infty)$.

Доведення. Якщо точка $t^* \in [1, +\infty)$ є нулем функції $z(t)$, то

$$\ln(t^* - 1 + e) = t^*$$

завдяки (11) і тому, що $v_0(t) > 0$ для всіх $t \in [1, +\infty)$. Оскільки $\ln(t-1+e) < t$ для всіх $t > 1$ і $\ln(t-1+e) = t$ тільки для $t = 1$, то $t^* = 1$. Однак $z(1) = 1$. Звідси випливає, що множина нулів функції $z(t)$ є порожньою.

Отже, завдяки неперервності $z(t)$ на $[1, +\infty)$ та рівності $z(1) = 1$ множина значень цієї функції міститься в $(0, +\infty)$.

Теорему 4 доведено.

Легко показати, що функція $z(t)$, яка задовольняє умови теореми 3, має вигляд

$$z(t) = \sqrt{\prod_{k=0}^{+\infty} v_k(t)}.$$

Основним у цьому пункті є наступне твердження.

Теорема 5. Кожний ненульовий розв'язок диференціального рівняння (10) на проміжку $[1, +\infty)$ має не більше одного нуля.

Це твердження — наслідок теореми 4 та теореми Штурма про відокремлення нулів [1, 5, 9].

5. Умови коливності розв'язків рівняння (1). У цьому пункті наведено основне твердження про коливність розв'язків рівняння (1), що посилює теорему Кнезера про нулі розв'язків цього рівняння і показує важливість функції $K(t)$.

Теорема 6. Нехай $q: [1, +\infty) \rightarrow \mathbb{R}$ — неперервна функція. Якщо виконується нерівність

$$q(t) \leq K(t)$$

для всіх досить великих $t \geq 1$, то кожний розв'язок диференціального рівняння (1) на проміжку $[1, +\infty)$ має не більше скінченного числа нулів. Якщо для деякого натурального числа n

$$\lim_{t \rightarrow +\infty} (q(t) - K(t))(Q_n(t))^2 > 0, \quad (13)$$

то кожний ненульовий розв'язок рівняння (1) має нескінченну множину нулів у кожному інтервалі $(t_1, +\infty)$, $t_1 \geq 1$.

Ця теорема наведена автором у статті [10]. Повторення її тут є природним і підкреслює важливість проведених у попередніх пунктах досліджень, пов'язаних із функцією $K(t)$. Функція $K(t)$ у певному сенсі є універсалною (ця функція краща, ніж функції, які розглядали Хілле [3] і Хартман [4] (див. також наступний пункт)). Крім цього ми наведемо інше доведення частини твердження теореми 6, що стосується коливності розв'язків рівняння (1).

Доведення теореми 6. Розглянемо число $t_0 \in (1, +\infty)$, для якого виконується співвідношення

$$q(t) \leq K(t), \quad t \geq t_0. \quad (14)$$

Також розглянемо довільний ненульовий розв'язок $y = y(t)$ рівняння (1). Завдяки теоремі порівняння [9, с. 588], теоремі 4 та співвідношенню (14) розв'язок $y = y(t)$ рівняння (1) на проміжку $[t_0, +\infty)$ може мати не більше одного нуля. Цей розв'язок на проміжку $[1, t_0]$ може мати лише скінченне число нулів (див., наприклад, [9, с. 582, 583]). Тому множина нулів розв'язку y на $[1, +\infty)$ є скінченною множиною.

Отже, першу частину теореми доведено.

Доведемо тепер другу частину теореми.

Позначимо нижню границю у співвідношенні (13) через γ . За допомогою цієї границі функцію $q(t)$ можна подати у вигляді

$$q(t) = \frac{\Psi + \varepsilon(t)}{(Q_n(t))^2} + \sum_{k=0}^n \frac{1}{4e^{2(k+1)}(Q_k(t))^2},$$

де $\varepsilon: [1, +\infty) \rightarrow \mathbb{R}$ — неперервна функція, для якої $\lim_{t \rightarrow +\infty} \varepsilon(t) = 0$. Виконавши у рівнянні (1) заміну змінних t та u за формулами

$$t = e^{s_1} + 1 - e, \quad u(t) = \sqrt{v_0(s_1)} z_1(s_1),$$

як і в першому пункті, прийдемо до диференціального рівняння

$$\frac{d^2 z_1(s_1)}{ds_1^2} + q_1(s_1) z_1(s_1) = 0, \quad (15)$$

де

$$q_1(s_1) = \frac{\gamma + \varepsilon_1(s_1)}{(Q_{n-1}(s_1))^2} + \sum_{k=0}^{n-1} \frac{1}{4e^{2(k+1)}(Q_k(s_1))^2}$$

i

$$\varepsilon_1(s_1) = \varepsilon(\ln(t - 1 + e)).$$

Далі, виконавши у рівнянні (15) заміну змінних s_1 та z_1 за формулами

$$s_1 = e^{s_2} + 1 - e, \quad z_1(s_1) = \sqrt{v_0(s_2)} z_2(s_2),$$

отримаємо диференціальне рівняння

$$\frac{d^2 z_2(s_2)}{ds_2^2} + q_2(s_2) z_2(s_2) = 0, \quad (16)$$

де

$$q_2(s_2) = \frac{\gamma + \varepsilon_2(s_2)}{(Q_{n-2}(s_2))^2} + \sum_{k=0}^{n-2} \frac{1}{4e^{2(k+1)}(Q_k(s_1))^2}$$

i

$$\varepsilon_2(s_2) = \varepsilon_1(\ln(s_1 - 1 + e)) = \varepsilon(\ln(\ln(t - 1 + e) - 1 + e)).$$

Виконуючи далі послідовно аналогічні заміни змінних за формулами

$$s_2 = e^{s_3} + 1 - e, \quad z_2(s_2) = \sqrt{v_0(s_3)} z_3(s_3),$$

.....

$$s_n = e^{s_{n+1}} + 1 - e, \quad z_n(s_n) = \sqrt{v_0(s_{n+1})} z_{n+1}(s_{n+1}),$$

приходимо до диференціального рівняння

$$\frac{d^2 z_{n+1}(s_{n+1})}{ds_{n+1}^2} + (\gamma + \varepsilon_{n+1}(s_{n+1})) z_{n+1}(s_{n+1}) = 0, \quad (17)$$

в якому $\varepsilon_{n+1} : [1, +\infty) \rightarrow \mathbb{R}$ — неперервна функція і

$$\lim_{s_{n+1} \rightarrow +\infty} \varepsilon_{n+1}(s_{n+1}) = 0. \quad (18)$$

Очевидно, що

$$u(t) = \sqrt{v_0(s_1) v_0(s_2) \dots v_0(s_{n+1})} z_{n+1}(s_{n+1}). \quad (19)$$

Оскільки $\gamma > 0$, то кожний ненульовий розв'язок рівняння

$$\frac{d^2w}{ds_{n+1}^2} + \frac{\gamma}{2} w = 0$$

має на проміжку $[1, +\infty)$ нескінченне число нулів. На підставі того, що для всіх досить великих додатних s_{n+1}

$$\frac{\gamma}{2} + \varepsilon_{n+1}(s_{n+1}) > 0$$

(завдяки (18)), та теореми порівняння [9, с. 588] аналогічну властивість мають усі ненульові розв'язки диференціального рівняння (17). Завдяки (19) і тому, що

$$v_0(s_1)v_0(s_2)\dots v_0(s_{n+1}) \geq 1$$

для всіх $s_1 \geq 1, s_2 \geq 1, \dots, s_{n+1} \geq 1$, ненульові розв'язки рівняння (1) мають нескінченне число нулів на кожному проміжку $[t_1, +\infty)$, $t_1 \geq 1$.

Теорему б доведено.

6. Порівняння теореми 6 з теоремою Кнезера. Наведені вище результати тісно пов'язані з теоремою Кнезера про нулі розв'язків рівняння (1), тобто з наступним твердженням.

Теорема Кнезера [2]. Якщо в рівнянні (1) коефіцієнт $q(t)$ задовольняє умову

$$0 < q(t) \leq \frac{1}{4t^2}, \quad t \geq t_0,$$

то його ненульові розв'язки не можуть мати нескінченне число нулів в інтервалі $(t_0, +\infty)$. Якщо ж

$$q(t) > \frac{1+\alpha}{4t^2}, \quad \alpha > 0, \quad t \geq t_1,$$

то кожний ненульовий розв'язок рівняння (1) має нескінченну множину нулів в інтервалі $(t_1, +\infty)$.

Хілле [3] і Хартман [4] переконалися, що твердження теореми Кнезера залишаються правильними, якщо в цій теоремі функції

$$p_1(t, 0) \leq \frac{1}{4t^2} \quad \text{i} \quad p_1(t, \alpha) \leq \frac{1+\alpha}{4t^2}$$

замінити відповідно функціями $p_n(t, 0)$ і $p_n(t, \alpha)$, $n \geq 2$, де

$$p_n(t, \beta) = \frac{1}{t^2} \left(\frac{1}{4} + p_{n-1}(\ln t, \beta) \right), \quad n \geq 2, \quad \beta \in \{0, \alpha\}.$$

Оскільки для кожного $n \in \mathbb{N}$ існує таке число $\alpha > 0$, що

$$K(t) > p_n(t, 0)$$

для всіх $t > a$ і

$$\lim_{t \rightarrow +\infty} (p_n(t, \alpha) - K(t)) (Q_{n-1}(t))^2 = \alpha$$

(у цьому легко переконатися), то теорема 6 посилює не тільки теорему Кнезера, а й відповідні результати Хілле [3] і Хартмана [4].

Зауваження. Вище зазначалося, що функція $K(t)$ в певному сенсі є універсальною.

Згідно з дослідженнями Рея (див. [8], теорема 5) для диференціального рівняння (1), ненульові розв'язки якого не осцилюють, існує неперервна на $[1, +\infty)$ функція $\tilde{q}(t)$, для якої

$$q(t) < \tilde{q}(t), \quad t \geq 1,$$

і всі ненульові розв'язки диференціального рівняння

$$u'' + \tilde{q}(t)u = 0$$

також не осцилюють.

У випадку диференціального рівняння (10) існує неперервна на $[1, +\infty)$ функція $\tilde{K}(t)$, для якої також

$$K(t) < \tilde{K}(t), \quad t \geq 1,$$

і всі ненульові розв'язки диференціального рівняння

$$u'' + \tilde{K}(t)u = 0$$

не осцилюють (таких функцій є нескінченно багато). Однак знаходження таких функцій є складною задачею, оскільки потрібно використовувати розв'язок $Y = Y(t)$ рівняння (10), для якого невласний інтеграл

$$\int_1^{+\infty} \frac{ds}{Y^2(s)}$$

є збіжним, функцією

$$\eta(t) = Y(t) \int_t^{+\infty} \frac{ds}{Y^2(s)},$$

які не є простими внаслідок громіздкості функції $K(t)$, та інші допоміжні функції і спiввiдношення.

На завершення зазначимо, що функції $v_n(t)$, $n \geq 0$, і $\prod_{n=0}^{+\infty} v_n(t)$ використовувалися автором також для дослідження збiжностi числових рядiв [14].

1. Sturm C. Sur les équations différentielles linéaires du second ordre // J. math. pures et appl. – 1836. – 1, № 1. – P. 106 – 186.
2. Kneser A. Untersuchung über die reellen Nullstellen der Integrale linearer Differentialgleichungen // Math. Ann. – 1893. – 42. – S. 409 – 435.
3. Hille E. Nonoscillation theorems // Trans. Amer. Math. Soc. – 1948. – 64. – P. 234 – 252.
4. Hartman P. On the linear logarithmic exponential differential equations of the second order // Amer. J. Math. – 1948. – 70. – P. 768 – 779.
5. Хартман Ф. Обыкновенные дифференциальные уравнения. – М.: Мир, 1970. – 720 с.
6. Беллман Р. Теория устойчивости решений дифференциальных уравнений. – М.: Изд-во иностр. лит., 1954. – 216 с.
7. Кигурадзе И. Т., Чантурия Т. А. Замечание об асимптотическом поведении решений уравнения $u'' + a(t)u = 0$ // Дифференц. уравнения. – 1970. – 6, № 6. – С. 1115 – 1117.

8. Wray S. D. Integral comparison theorems in oscillation theory // J. London Math. Soc. – 1974. – 2, № 8. – P. 595 – 606.
9. Матвеев H. M. Методы интегрирования обыкновенных дифференциальных уравнений. – Минск: Вышэйш. шк., 1974. – 768 с.
10. Слюсарчук B. E. Усиление теоремы Кнезера о нулях решений уравнения $y'' + p(x)y = 0$ // Укр. мат. журн. – 1996. – 48, № 4. – С. 520 – 524.
11. Слюсарчук B. E. Узагальнення теореми Кнезера про нулі розв'язків рівняння $y'' + p(t)y = 0$ // Там же. – 2007. – 59, № 4. – С. 571 – 576.
12. Евтухов B. M., Васильєва H. C. Условия колеблемости и неколеблемости решений одного класса полулинейных дифференциальных уравнений второго порядка // Там же. – С. 458 – 466.
13. Фихтенгольц Г. M. Курс дифференциального и интегрального исчисления. – М.: Наука, 1966. – Т. 1. – 608 с.
14. Слюсарчук B. Ю. Загальні теореми про збіжність числових рядів. – Рівнен: Рівнен. держ. техн. ун-т, 2001. – 240 с.

Одержано 21.07.09,
після доопрацювання — 10.08.10